

F. t. l. vedr. udlevering af lovovertrædere m.v.

det anmodende land er bekendt med, at den, som ønskes udleveret, opholder sig i et andet nordisk land. Derimod vil Danmark, Finland eller Sverige kunne benytte den europæiske arrestordre i de situationer, hvor det anmodende land ikke er bekendt med, hvor den, der ønskes udleveret, befinder sig, og hvor det anmodende land f.eks. efterlyser den pågældende gennem Schengen-informationssystemet (SIS). I disse tilfælde vil den europæiske arrestordre – hvis det viser sig, at den eftersøgte opholder sig i et af de øvrige nordiske lande – skulle betragtes som en nordisk arrestordre, og dermed behandles efter den nordiske udleveringskonvention.

Der henvises til forslaget til udleveringslovens § 18 g, stk. 4 (lovforslagets § 1, nr. 7), og bemærkningerne hertil.

Hvis lovforslaget vedtages, vil Justitsministeriet i øvrigt fastsætte nærmere administrative retningslinjer for sagsbehandlingen angående udlevering på grundlag af en nordisk arrestordre, herunder behandlingen af efterlysning mv. med henblik på udlevering via Schengen-informationssystemet.

4.2.3. Den eftersøgte rettigeheder

Efter den nordiske udleveringskonventions artikel 9 skal en eftersøgt person, der anholdes, informeres om, at der foreligger en nordisk arrestordre, om indholdet af denne samt om muligheden for at meddele samtykke til udleveringen. Den anholdte skal endvidere have ret til at lade sig bistå af en advokat og en tolk i overensstemmelse med lovgivningen i det anmodede land.

Den nordiske udleveringslov indeholder i § 12 en bestemmelse om forsvarerbeskikkelse i udleveringssager, der i vidt omfang svarer til udleveringslovens § 14, jf. § 18 b, stk. 3 (om udlevering til stater henholdsvis udenfor og inden for Den Europæiske Union). Den nordiske udleveringslov indeholder ikke nærmere regler om tolkebistand, men det følger af almindelige forvaltningsretlige principper, at der altid vil blive anvendt tolk, hvis den person, der søges udleveret, ikke forstår eller taler dansk. Der kan i øvrigt henvises til Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 12154 af 12. juni 2001 til politi og anklagemyndighed, der vedrører anholdtes rettigheder, herunder bl.a. anholdtes adgang til at modtage tolkebistand.

På denne baggrund foreslås det, at udleveringslovens § 14 og § 18 b, stk. 3, om forsvarerbeskikkelse skal finde tilsvarende anvendelse ved udlevering til de nordiske lande.

Der henvises til forslaget til udleveringslovens § 18 h, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 7), og bemærkningerne hertil.

I de administrative retningslinier om behandlingen af udleveringssager, som Justitsministeriet vil udstede, hvis lovforslaget vedtages, vil det endvidere blive præciseret, at politiet i forbindelse med iværksættelsen af undersøgelsen om, hvorvidt udlevering bør finde sted, skal orientere den eftersøgte i overensstemmelse med reglerne i den nordiske udleveringskonvention (artikel 9), herunder om muligheden for at meddele samtykke til udleveringen.

4.2.4. Varetægtsfængsling mv. på grundlag af den nordiske arrestordre

Efter den nordiske udleveringskonventions artikel 10, stk. 1, skal den judicielle myndighed i det anmodede nordiske land i overensstemmelse med national ret afgøre, om den anholdte fortsat skal være frihedsberøvet i forbindelse med undersøgelsen af, om en nordisk arrestordre skal imødekommes. Den anholdte kan på et hvilket som helst tidspunkt løslades midlertidigt i overensstemmelse med national ret, dog under forudsætning af, at den kompetente myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den pågældende ikke unddrager sig den eventuelle udlevering. Derudover vil de nordiske landes nationale retsmidler om anholdelse og varetægtsfængsling finde anvendelse i forbindelse med fuldbyrdelsen af den nordiske arrestordre, jf. artikel 10, stk. 2. Endvidere vil andre retsmidler som f.eks. ransagning og beslaglæggelse mv. kunne anvendes i samme omfang som i sager vedrørende lovovertrædelser af tilsvarende art i de enkelte lande.

Det følger af § 11 i den gældende nordiske udleveringslov, at der til fremme af undersøgelsen og for at sikre udleveringen kan anvendes de retsmidler, der er nævnt i retsplejelovens kapitel 69 om anholdelse, kapitel 70 om varetægtsfængsling, kapitel 72 om legemsindgreb, kapitel 73 om ransagning, kapitel 74 om beslaglæggelse og edition samt kapitel 75 a om andre efterforskningskridt i samme omfang som i sager vedrørende lovovertrædelser af tilsvarende art, der forfølges her i landet.

Det følger af den nordiske udleveringskonvention, at den person, der er omfattet af en nordisk arrestordre, skal kunne anholdes og varetægtsfængsles for ethvert forhold, der kan medføre udlevering på grundlag af en nordisk arrestordre. Hvis arrestordren vedrører en handling, som kan medføre udlevering i medfør af den nordiske udleveringskonvention, vil varetægtsfængsling således ikke kunne nægtes under henvisning til, at strafferammekravet i retsplejelovens § 762 ikke er opfyldt, herunder fordi forholdet ikke er strafbart i Danmark. Varetægtsfængsling skal således efter